

ΚΑΝΩΝ ΠΑΡΑΚΛΗΤΙΚΟΣ

ΤΟΥ

ΑΓΙΟΥ ΜΕΓΑΛΟΜΑΡΤΥΡΟΣ ΓΕΩΡΓΙΟΥ

ΤΟΥ ΚΩΔΩΝΑ

ΚΑΙ

ΤΑ ΤΗΣ ΕΥΡΕΣΕΩΣ ΤΗΣ ΠΑΝΣΕΠΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΕΙΚΟΝΟΣ

ΚΑΤΑ ΤΗΝ ΝΗΣΟΝ ΠΡΙΓΚΙΠΟΝ

ΑΚΑΔΗΜΙΑ

ΑΘΗΝΩΝ

Ἐκδόματα

ΠΡΟΣ ΟΦΕΛΟΣ ΤΗΣ ΜΟΝΗΣ.

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ,

1881.

ΤΥΠΟΣ «ΠΑΛΙΤΕΝΕΣΙΑΣ».

3272

ΑΚΑΔΗΜΙΑ

ΑΘΗΝΩΝ

ΚΑΝΩΝ ΠΑΡΑΚΛΗΤΙΚΟΣ

ΤΟΥ

ΑΓΙΟΥ ΜΕΓΑΛΟΜΑΡΤΥΡΟΣ ΓΕΩΡΓΙΟΥ

ΤΟΥ ΚΩΔΩΝΑ

ΚΑΙ

ΤΑ ΤΗΣ ΕΥΡΕΣΕΩΣ ΤΗΣ ΠΑΝΣΕΠΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΕΙΚΟΝΟΣ

ΚΑΤΑ ΤΗΝ ΝΗΣΟΝ ΠΡΙΓΚΙΠΟΝ

Ἐκδομένη

ΠΡΟΣ ΟΦΕΛΟΣ ΤΗΣ ΜΟΝΗΣ.

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ,
1881.

ΤΥΠΟΣ «ΠΑΛΙΓΓΕΝΕΣΙΑΣ».

Τῷ 1857 ἐπιτάλαμνος Περσικῶν ἀπομνημονεύσεων
[ἐν Κωνσταντινουπόλει τῷ 1857 ἐν Κλητῶν ἐπιτάλαμνος
Ἀνατολικῶν τῶν ἀσιατικῶν ἐπιτάλαμνος]

ΑΚΑΔΗΜΙΑ

ΑΘΗΝΩΝ

ΚΑΝΩΝ ΠΑΡΑΚΛΗΤΙΚΟΣ ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΓΕΩΡΓΙΟΥ.

Τῇ Θεοτόκῳ.

Ἦχος Δ'.

Τῷ ἐν ἀνάγκαις βοηθῶ ταχυτάτῳ, καὶ ἐν κινδύνοις ῥύστη ἀπροσμάχητῳ, μετὰ σπουδῆς καὶ πίστεως γηθόμενοι νῦν, ἅπαντες πιστοὶ προσπέσωμεν εὐλαβῶς ἐν γὰρ αὐτοῦ κραίοντες, βοήθησον ἐκ βαθέων καρδίας, μεγαλομάρτυς ἐνόσκε Χριστοῦ, τροπαιοφόρε καὶ θαυματουργέ Γεώργιε.

Δόξα καὶ νῦν.

Τῇ Θεοτόκῳ ἐκτενῶς κτλ.

Κανὼν.[†] Ἀρματηλάτην Φαρκῶ ἐθύθισε. Ἦχος Πλ. Δ'.

Τῆς εὐσεβείας γεωργός, Γεώργιε, ἀναδειχθεὶς τὰς ψυχὰς τῶν σοὶ προσφευγόντων, γεωργήσας πλήρωσον, μαρτυρικοῦ σου αἵματος, ἐπὶ σέ γὰρ οἱ πάντες, ὡς πλεῖστα θαύματα βλύζοντα, τρέχουμεν ἐν πόθῳ τῷ ζέοντι.

Ὡσπερ αἰετῶρον πτηγὴν γινώσκουμεν τὸν σὸν Ναὸν τὸν σεπτὸν, θαῦμα ἐπὶ θαύματι, ἅπασι προχέοντα, ἐν ἀφθονίᾳ πάντοτε, διὸ δεόμεθά σου ὑπὲρ ἡμῶν πρὸς τὸν Κύριον πρέσβευε.

Μεγαλομάρτυς ἀθλητὰ Γεώργιε, τοὺς σοὺς ἱκέτας πιστοὺς ἐκ παντοίων νόσων, δεομένους λύτρωσαι, ὡς σέ ἅμα ἐπεκαλέσαντο, καὶ λύτρωσιν ταχέϊαν εὐρήκασιν.

[†] Ἀποστολῆς: τῷ μεγαλομάρτυρι Γ.

Ἐκ τῶν καμνόντων πάθη ἀπεδίωξας, τοῦ σώματος καὶ ψυχῆς, φθάνεις γὰρ εἰς πάντα, διὰ τάχους ἐνδοξε, βολὰς τε τῶν θαυμάτων σου ἀπαστρέπτεις εἰς πάντα, τῆς Οἰκουμένης τὰ πέρατα, λάμπων τοῦ ἡλίου φανώτερον.

Δόξα.

Γλώσσα γήνην ἐξεῖπειν οὐ δύναται, τοὺς οἰκτιρισμοὺς σου Σοφὲ, σὺ γὰρ αἰχμαλώτων, ρύπτῃς σὺ ταχύτατος, καὶ θησαυρὸς πενήτων τε, ἰατρὸς τῶν ἐν νόσοις, καὶ Βασιλείων ὑπέρμαχος, πάντοτε ἐτοίμη βοήθεια.

Καὶ νῦν.

Ἡ τετοκυῖα Ἰησοῦν τὸν εὐσπλαγγνον, καὶ μετὰ τόκον ὡς πρὶν, αὐθὶς τε παρθένος, ζένον θαῦμα μέλαινα, καὶ πάντας διασώσασα, τῶν ἐκ σοῦ γεννηθέντι, γενοῦ πρεσβεῖα εὐσπρόσδεκτος, ὅπως λυτρωθῶμεν κολάσεως.

Διέσωσον ἐκ τῶν κινδύνων τοὺς δούλους.

Ἐπίβλεψον ἐν εὐμενεῖα, πανύμνητε.

Πρεσβεῖα τῇ σῇ, Μεγαλομάρτυς Γεώργιε, πάντας ἡμᾶς κολάσεως ἀπάλλαξον, ταῖς λιταῖς σου Ἄγιε, πρὸς Χριστὸν τὸν μόνον φιλόνηρον. Σὲ γὰρ προστάτην κεκτῆμεθα, ἀθλητῶν ἐγκαλλώπισμα.

ᾠδὴ 5'.

Ἄκτισι μαρτυρικαῖς τῇ τοῦ νοὸς ἡμῶν ζόφωσιν, καταύγασον ἀθλητὰ, καταπέμψας ἄνωθεν, ἀνδρείαν καὶ σύνεσιν, ἵνα δυνηθῶμεν, πολεμῆσαι τὸν ἀντίπαλον.

Λίαν εὐρραίνεις πιστοὺς, προσερχομένους τῇ σκέπη σου, καὶ θλιβομένους πικρῶς ὑπὸ δεινοῦ δαίμονος, ρύεις, ὦ τοῦ θαύματος, ἀσθενεῖς δὲ ὄσους τῶν παθῶν σὺ ἠλευθέρωσας.

Ὁ παρεστώς τῷ Θεῷ, μεγαλομάρτυς Γεώργιε, προσβέβειν ὑπὲρ ἡμῶν, μὴ παύσῃ δεόμεθα, καὶ γὰρ σοὶ προσπίπτομεν καὶ παρακαλοῦμεν, παρρησίαν πλείστην ἔχοντα.

Μεγίστην καταφυγὴν, σὲ οἱ ἀνάξιοι εὐρομεν, οἱ πένητες πλουτισμὸν, ῥύστην οἱ αἰχμάλωτοι, οἱ τυφλοὶ ἀνάβλεψιν, οἱ δὲ ἀπεγνωσμένοι ἀντιλήπτορα θερμότατον.

Δόξα.

Ἄντι πολλῶν δωρεῶν, ὧν δέδωκας ἡμῖν Ἄγιε, τί προσε-
νέγκωμεν νῦν, οἱ ἀχρεῖοι δούλοὶ σου; ἀλλὰ παριδεῖν ἡμῶν τὸ
ἀσθενὲς ἰκεσίαν τε καὶ δέησιν.

Καὶ τῶν.

Ἀνέψωσόν μοι τὸν νοῦν, ὑπεράγχι Θεόνυμφε, ἐκ τοῦ βυθοῦ
τῶν κακῶν, καμὲ ἀνακάλεσαι, εἰς ὀρθὴν μετάνοιαν, ὅπως ὁ
υἱός σου, εὐμενῶς καμὲ προσδέξῃται.

Διάσωσον ἐκ τῶν κινδύνων τοὺς δούλους σου, Ἄθλοφόρε,
ὅτι πάντες μετὰ Θεὸν πρὸς σὲ καταφεύγομεν, ὡς μέγαν προ-
στάτην παντὸς τοῦ Κόσμου.

Ἄχραντε ἢ διὰ λόγου τὸν Λόγον ἀνερμηγνέτως, ἐπ' ἐσχά-
των τῶν ἡμερῶν τεκοῦσα δυσώπησον, ὡς ἔχουσα μητρικὴν
παρρησίαν.

Κοντάκιον.

Προστασία τῶν χριστιανῶν ἀκαταίτητον, μεσιτεία πρὸς
τὸν ποιητὴν ἀμετάθετε, μὴ παρήδης ἀμαρτωλῶν δεήσεων
φωνάς, ἀλλὰ πρόφθασον ὡς ἀγαθὴ εἰς τὴν βοήθειαν ἡμῶν
τῶν πιστῶς κραυγαζόντων σοι, τάχυνον εἰς πρεσβείαν, καὶ
σπεῦσον εἰς ἰκεσίαν, ἢ προστατεύουσα ἀεὶ Θεοτόκε τῶν τι-
μώντων σε.

Εἶτα τὸ Α'. Ἀντίφωνον τῶν Ἀναβαθμῶν τοῦ Δ'. Ἦχος.

Ἐκ νεότητός μου πολλὰ πολεμεῖ με πάθη, ἀλλ' αὐτὸς ἀντιλαβοῦ, καὶ σῶσον Σωτὴρ μου. (Δίς).

Οἱ μισοῦντες Σιών αἰσχύνθητε ἀπὸ τοῦ Κυρίου· ὡς χόρτος γάρ, πυρὶ ἔσεσθε ἀπεξήραμμένοι. (Δίς).

Δόξα.

Ἄγιω Πνεύματι, πᾶσα ψυχὴ ζωοῦται, καὶ καθάρσει ὑψοῦται λαμπρύνεται, τῇ Τριαδικῇ μονάδι ἱεροκρυφίως.

Καὶ τὸν.

Ἄγιω Πνεύματι ἀναβλύζει τὰ τῆς χάριτος ρεῖθρα, ἀρδεύοντα, ἅπασαν τὴν κτίσιν πρὸς ζωογονίαν.

Καὶ εὐθὺς τὸ προκειμένον.

Δίκαιος ὡς φοῖνῖς ἀνθήσει καὶ ὡς ἡ κέσφος ἡ ἐν τῷ Λιβάνῳ πληθυνθήσεται.

Στίχος. Πεφυτευμένος ἐν τῷ οἴκῳ Κυρίου. Ὁ ἱερεὺς.

Καὶ ὑπὲρ τοῦ καταξιώθῃναι ἡμᾶς.

Εὐαγγέλιον.

Ἐκ τοῦ κατὰ Λουκᾶν. Κεφ. ΚΑ'. 12. 20.

Εἶπεν ὁ Κύριος τοῖς ἑαυτοῦ μαθηταῖς· προσέχετε ἀπὸ τῶν ἀνθρώπων, ἐπιβαλοῦσι γὰρ ἐφ' ὑμᾶς τὰς χεῖρας αὐτῶν, καὶ διώξουσι, παραδιδόντες εἰς συναγωγὰς καὶ φυλακὰς ἀγομέτους ἐπὶ Βασιλεῖς καὶ ἡγεμόνας, ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός μου· ἀποθήσεται δὲ εἰς μαρτύριον. Θέσθε οὖν εἰς τὰς καρδίας ὑμῶν μὴ προμελετᾶν ἀπολογηθῆναι· ἐγὼ γὰρ δώσω ὑμῖν στόμα καὶ σοφίαν, ἣ οὐ δυνήσονται ἀντειπεῖν, οὐδὲ ἀντιστῆναι πάντες οἱ ἀντικείμενοι ὑμῖν. Παραδοθήσεσθε δὲ καὶ ὑπὸ γονέων καὶ ἀδελφῶν καὶ συγγενῶν καὶ φίλων καὶ θανατώσουσιν ἐξ ὑμῶν

καὶ ἔσεσθε μισούμενοι ὑπὸ πάντων διὰ τὸ ὄνομά μου, καὶ θριξὶ ἐκ τῆς κεφαλῆς ὑμῶν οὐ μὴ ἀπόληται· ἐν τῇ ὑπομονῇ ὑμῶν κτήσεσθε τὰς ψυχὰς ὑμῶν.

Δόξα. Ταῖς τοῦ ἀθλοφόρου.

Καὶ νῦν. Ταῖς τῆς Θεοτόκου.

Ἐλέησόν με ὁ Θεὸς κατὰ τὸ μέγα.

Ἅγιε Γεώργιε, Μεγαλομάρτυς Κυρίου, ὑπὲρ τῶν ὑμνούντων σε πρέσβευε, δεόμεθα πρὸς Κύριον· λύτρωσαι θλίψεων, πειρασμῶν, κινδύνων, καὶ παντοίων περιστάσεων τοὺς προσκυνοῦντάς σε πίστει ἀδιστάκτω, πολυάθλι· πάντοθεν πολεμούμενοι σὲ παραμυθίαν ἔχομεν πάντες· οἴκτειρον οὖν, σῶσον, βοήθησον τοῖς δούλοις σου ἡμῖν, καὶ μὴ παρίδῃς τὴν δέησιν τῶν παρακαλούντων σε.

Ὁ ἱερεὺς. Σῶσον ὁ Θεὸς τὸν λαόν σου.

Ὡδὴ Θ. Ἐξέστη ἐπὶ τούτῳ.

Ῥυσθῆναι ἐκ πταισμάτων παντοδαπῶν, τῷ ναῶ σου προσφεύγομεν, Ἅγιε, ῥέει καὶ γὰρ, Νείλος ὡσπερ ἄλλος, ρεῖθρα ζωῆς, κρουνοὺς τε τῶν ἰάσεων, ἅπασι προχέει διηνεκῶς· διό σου τὴν εἰκόνα χεῖλεσιν ἀναξίτοις ἀσπαζομένους καθαγίασον.

Τοὺς πόθῳ σε γεραίροντας, Ἀθλητὰ, ἐπιτελοῦντας τε μνήμην, Ἀοίδιμε, σοῦ τὴν σεπτὴν, σῶζε, φρούρει, φύλαττε ἀσφαλῶς, τὸ ὄνομά σου, Ἅγιε, ἐπικαλουμένους τὸ θαυμαστόν, ψυχῶν τὴν σωτηρίαν, σωματῶν θεραπείαν μὴ διαλείπτῃς παρεχόμενος.

Ὑστέροις ἐν τοῖς χρόνοις τὴν σὴν Μοῆν, βουλευθεὶς ἀνεγείραι, θαυμάσιε, ὄναρ τινὶ ὄφθῃς τὴν εἰκόνα σου ἀνευρεῖν, καὶ ταύτην διὰ θαύματος, παραδοξοτέρου σὺ φανεροῖς, ἦν προσκυνοῦντες, αἰτούμεθα πρεσβεῦειν ὑπὲρ ἡμῶν ἀεὶ πρὸς Κύριον.

Ρανίδας τῶν δακρύων, θαυματοργέ, μὴ παρίδῃς ὁ φέρων τὰ τρόπαια κατὰ ἐχθροῦ, πάντων πολεμήτορος τοῦ δεινοῦ· ἀλλ' ἰκεσίας πρόσδεξαι, πάντων τῶν παρόντων τὰς ἐκτενεῖς, Γεώργιε παμμάκαρ, Χριστοῦ μεγαλομάρτυς, ἵνα σε πόθῳ μεγαλύνωμεν.

Δόξα.

Ἰκεσίον μου δέησιν ὁ πολὺς, ἐν τῷ θαύμασι, μάρτυς Γεώργιε, δέξαι θερμῆν, ὅτι κινδυνεύω ἐν πειρασμοῖς· καὶ δώρησάι μοι, Ἄγιε, τῶν ἀμαρτημάτων ἀπαλλαγὴν, τῷ βίῳ ἡσυχίαν, ψυχῆς τὴν σωτηρίαν, καὶ νοσημάτων ἀπολύτρωσιν.

Καὶ νῦν. Θεοτόκion.

Γεωργίω σὺν μάρτυρι τῷ κλεινῷ, ἰκετεύουσα, κόρη Θεό-
 νυμφε, τὸν σὸν υἱόν, ὄυσαί με κολάσεως φοβεράς, ζωῆς δὲ με
 ἀξίωσον τῆς ἐν βασιλείᾳ τῶν οὐρανῶν· ἦς, Κύριε Θεέ μου,
 διάδοχόν με δείξον, κατὰ τὸ πλουσίον σου ἔλεος.

Μεγα.λυτάρια.

Ἄξιόν ἐστιν ὡς ἀληθῶς μακαρίζειν σε τὴν Θεοτόκion τὴν.

Ἄστρον ἀνατέταλκε φαινὸν ἐκ τῆς Καππαδόκων ὁ πολυάθλος τοῦ Χριστοῦ μάρτυς, καὶ φωτίζει πιστῶν ἅπαν τὸ πλῆθος, Γεώργιος ὁ μέγας, ὃν νῦν γεραίρομεν.

Τὸν Μεγαλομάρτυρα τοῦ Χριστοῦ, καὶ τροπαιοφόρον, καὶ ἐν πᾶσι θαυματοργόν, τὸν ὑπὲρ ἀγάπης Χριστοῦ ἐνηθληκότα, Γεώργιον τὸν μέγαν, πάντες τιμήσωμεν.

Μάρτυς ἀθλοφόρε θαυματοργέ, ὑπὲρ τοῦ λαοῦ σου ἐξαιτουμένου ἰλασμόν, λύτρωσαι κινδύνων, τοὺς ἐπικαλουμένους τὸ ὄνομα τὸ θεῖόν σου καὶ ἐξαίσιον.

Φύλαττε καὶ σκέπε ταῖς σαῖς λιταῖς, Χαράλαμπες μάρ-

της, ὡς τὴν χάριν ταύτην λαβῶν, ἡμᾶς ἐκ παντοίων νόσων τε καὶ κινδύνων καὶ λοιμικοῦ θανάτου, ὅπως ὑμῶν σε.

Πᾶσαι τῶν ἀγγέλων αἱ στρατιαί, Πρόδρομε Κυρίου, Ἀποστόλων ἢ δωδεκάς, οἱ ἅγιοι πάντες μετὰ τῆς Θεοτόκου καὶ πάντων τῶν ἁγίων ποιήσατε πρεσβείαν εἰς τὸ σωθῆναι ἡμᾶς.

Εἶτα, Τρισάγιον.

Ἀπολυτίκιον τοῦ Ἁγίου.

Ὡς τῶν αἰχμαλώτων ὁ ἐλευθερωτής.

Ὁ δὲ ἱερεὺς μνημονεύει ὡς σύνηθες.

Ψάλλομεν ἐν τῷ τέλει καὶ τὰ παρόντα τροπάρια.

Ἦχος Β.

Ὅτε ἐκ τοῦ ξύλου σε νεκρὸν.

Πάντων προσδραμόντων, Ἀθλήτα, πίστει τῇ θεομῇ ἀντιλήψει τῆς προστασίας σου, ἀθλοφόρε ἔνδοξε θαυμαστάτε Γεωργίε, προστατεύεις δωρούμενος αἰτήματα τάχος ταῖς πρὸς τὸν οἰκτιρόμονα λιταῖς σου ἔνδοξε, ὅθεν δυσωποῦμέν σε μάκαρ, οἰκτερον ἡμᾶς ἱκετεῦων Θεὸν τὸν παντάνακτα, αἰδοίμει.

Εὐχή

Λεγομένη ἐπὶ τῶν προσερχομένων καὶ ἀφιερωθέντων εἰς τὴν χάριν, σκέπην, καὶ βοήθειαν τοῦ Ἁγίου ἐνδόξου μεγαλομάρτυρος Γεωργίου τοῦ τροπαιοφύρου, καὶ λαμβανόντων κώδωνας.

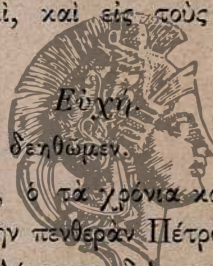
Ποιεῖ ὁ ἱερεὺς Εὐλογητὸν, εἶτα, Τρισάγιον, ὅτι σοῦ ἐστίν, καὶ τὸ Ἀπολυτίκιον, Ὡς τῶν αἰχμαλώτων.

Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Πάτερ ἅγιε, ἱατρὲ τῶν ψυχῶν καὶ τῶν σωμάτων ἡμῶν, ὁ πέμψας τὸν μονογενῆ σου Υἱόν, τὸν Κύριον ἡμῶν Ἰησοῦν Χριστὸν, πᾶσαν νόσον ἰώμενον, καὶ ἐκ θανάτου λυτρούμενον, αὐτὸς οὖν, φιλόνηρωπε Βασιλεῦ, πάρεσο καὶ νῦν, διὰ πρε-

σθειῶν τοῦ ἁγίου ἐνδόξου μεγαλομάρτυρος Γεωργίου τοῦ τροπαιοφόρου καὶ ἴασαι τὸν δοῦλόν σου (τόνδε) τὸν καταξιωθέντα ἔλθειν καὶ ἀφιερωθῆναι ὑπὸ τὴν σκέπην του· ἀπάλλαξον ἐκ τῆς περιεχούσης αὐτὸν ψυχικῆς τε καὶ σωματικῆς ἀσθενείας, διὰ τῆς χάριτος τοῦ Χριστοῦ σου· καὶ ζωοποίησον αὐτὸν, κατὰ τὸ σοὶ εὐάρεστον, ὅπως τὴν ὀφειλομένην σοὶ εὐχαριστίαν καὶ προσκύνησιν ἐν ἀγαθοεργίαις ἀποπληροῖ, πρεσβείαις τοῦ ἁγίου μεγαλομάρτυρος Γεωργίου τοῦ τροπαιοφόρου καὶ πάντων σου τῶν ἁγίων. Ὅτι σὺ εἶ ἡ πηγὴ τῶν ἰαμάτων, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ Ἰῶ, καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων. Ἀμήν.

ΑΚΑΔΗΜΙΑ Τοῦ Κυρίου δεηθώμεν. ΔΟΗΝΩΝ

Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ πὰ χρόνια καὶ δεινὰ πάθη λόγῳ μόνῳ θεραπεύσας, ὁ τὴν πενθερὰν Πέτρου πυρέσσουσαν ἰασάμενος, αὐτὸς καὶ νῦν, Δέσποτα, διὰ πρεσβειῶν τοῦ Ἁγίου ἐνδόξου μεγαλομάρτυρος Γεωργίου τοῦ τροπαιοφόρου ἀπάλλαξον καὶ ἐλευθέρωσον τὸν δοῦλόν σου (τόνδε) ἀπὸ τῆς συνεχούσης αὐτὸν μάστιγος· ὁ παιδεύων συμπαθῶς, καὶ ἰώμενος ἀγαθῶς, ὁ πᾶσαν νόσον καὶ μαλακίαν ἀφαιρεῖσθαι δυνάμενος, ἀνάστησον αὐτὸν ἀπὸ κλίνης ὀδυνηρᾶς, καὶ ἀπὸ στρωμνῆς κακώσεως, ἐπιθείς τὸ φάρμακον τοῦ ἐλέους σου. Παράσχου τελείαν ἴασιν καὶ υγείαν. Ὅτι σὺ εἶ ὁ ἰατρός τῶν σωματῶν καὶ τῶν ψυχῶν ἡμῶν καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ Ἰῶ, καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων. Ἀμήν.

ΤΑ ΤΗΣ ΕΥΡΕΣΕΩΣ

ΤΗΣ ΑΓΙΑΣ ΕΙΚΟΝΟΣ ΑΥΤΟΥ.

Ἐάν εἶναι ἀληθές ὅτι τὰ μεγάλα καὶ θαυμαστά γεγονότα, δι' ὧν ὁ Κύριος τοῦ παντός τὰς θείας αὐτοῦ θελήσεις ἐνδείκνυται τῷ κόσμῳ, γίνονται κατάδηλα διὰ τῶν μικρῶν καὶ ἀσθενῶν ἐκείνων μοχλῶν, οἵτινες τὸν μυκτηρισμὸν καὶ τὴν ἀπογοήτευσιν τοῖς μὴ ἐν τῷ χριστιανισμῷ καθαρῶς καὶ ὡς δεῖ ἀνατραφείσιν ἐπάγονται καὶ δυνάμεις μου ἐν ἀσθενείᾳ τελειοῦται» (Παῦλ. Κορ. 11, κεφ. XII. 9), τοῦ ἀλλαγῶ ἀρχαὶ καὶ ὅσα ἡ τοιαύτη δύναμις λαμβάνει εἰ μὴ εἰς τὴν προκειμένην ταύτην περὶπτωσιν, καθ' ἣν ἀνεφάνη ἐκ τῆς γῆς ἡ τεθαμμένη ἐπὶ χρόνον ἄγνωστον καὶ μακρὸν θαυματουργὸς ἐκείνη εἰκὼν, ἢ τὸν Τροπαιοφόρον Γεώργιον περιφανῆ καὶ περιδοξὸν ἀναγράφουσα καὶ τοῖς προσπελίζουσι μετὰ καρδίας καθαρᾶς ἄφθονον τὴν ἴσιν καὶ τὴν χάριν ἀναδιδούσα; Ὡς ἀνεξιχνίαστοι αἱ βουλαὶ τοῦ Ὑψίστου! Ἐνώπιον τῆς ὑψοῦ αἰωρουμένης ταύτης θείας γνώσεως πάντα τὰ γῆινα σιγῶσι, καὶ τὰ φθαρτὰ τρέμουσιν, ἀναλογιζόμενα τὸ βῆθος τῶν νοημάτων καὶ τὸ κέλλος τὸ μυστηριώδες, δι' ὧν ὁ Θεὸς τὰ τέκνα αὐτοῦ καλεῖ παρ' ἑαυτῷ. Σφαδάζει ὁ γεωλόγος διὰ τῶν γεωλογικῶν αὐτοῦ λόγων καὶ ἀποδείξεων μὴ δυνάμενος νὰ συμβιβάσῃ τὰ ἀσυμβίβαστα: ἀποδυσπετεῖ ὁ χημικὸς, διότι ἐν τῇ ὀξειδώσει του καὶ ποικίλῃ ἐρεύνη του οὐδαμοῦ νόμους τοιοῦτους εὕρισκει: ἀπορεῖ ὁ φιλόσοφος, καθόσον οἱ νόμοι τοῦ λόγου καὶ τῆς σοφίας του οὐδαμῶς συνέρχονται καὶ οὐδὲν ἐπομένως τὸ ἐξαγόμενον προσάγουσιν, διότι οὔτε οἱ νόμοι τῆς ἐπαγωγῆς, ἀλλ' οὔτε τῆς κρίσεως

προσιδιάζουσιν εἰς τὴν προκειμένην περίπτωσιν. Χάνονται λοιπὸν καὶ πλέουσιν ἄνευ πηδαλίου καὶ πυξίδος εἰς τὰ τοιοῦτου εἶδους ζητήματα, ὄρμον καὶ λιμένα μὴ δυνάμενοι ν' ἀνακαλύψωσιν.

Πόσον ὁμως ὁ εὐσεβὴς χριστιανὸς, ὁ τὸ ἄδολον γάλα γευσάμενος τῆς κοινῆς ἡμῶν Μητρὸς Ἐκκλησίας, χαίρει καὶ σκιρτᾷ ἐν ἀγαλλιάσει, ἀποκαλύπτων τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ ἐνώπιον τῆς πανσθενουργοῦ δυνάμεως τοῦ Θεοῦ, καὶ ἀποδέχεται ἐν ἀγκάλαις ἀνοικταῖς τὰ θεῖα ἐκεῖνα δωρήματα, ἅτινα καὶ τὴν πίστιν αὐτοῦ ἐδράζουσι καὶ νέαν ῥώμην καὶ ἰσχὴν αὐτῷ δίδουσι διὰ τὴν περαιτέρω ζωὴν τὴν τλήμονα τοῦ κόσμου τούτου, τῆς κοιλάδος ταύτης τοῦ κλαυθμῶνος καὶ τῶν δακρύων. Δὲν χάσκει καὶ ἀπορεῖ, δὲν συνέχεται φόβῳ καὶ ταραχῇ, δὲν θεωρεῖ ἀσυμβίβαστα τὰ ὑπαρξίν καὶ ζωὴν καὶ συμβίβαστον δεικνύοντα ἐμπράκτως καὶ φανερώς, πλὴν τῶν τυφλωτέοντων ἐκ προθέσεως, ἀλλὰ πλήρης Θεοῦ ἐσώτης ἀγνοῦ, πλήρης ἀφοσιώσεως ἱερᾶς, μεστὸς ἀγάπης οὐρανοῦ κλίνει γόνυ καὶ δοξάζει καὶ εὐλογεῖ καὶ αἰνεῖ καὶ παρακαλεῖ ἐν πνεύματι τεταπεινωμένῳ καὶ συντετριμμένῃ καρδίᾳ τὸν Θεόν, ἐπιφωνῶν μετὰ τοῦ ἀποστόλου Παύλου, ὃ βέθος πλούτου καὶ σοφίας καὶ γνώσεως Θεοῦ, ὡς ἀνεξιχνίαστοι αἱ ὁδοὶ αὐτοῦ καὶ ἀνεξερεύνητα τὰ κρίματα αὐτοῦ !

Μηδαμῶς λοιπὸν χεῖρ ἀμύητος καὶ ἄξεστος προσψαυέτω. Μηδαμῶς χεῖλος δυσσεβὴς προσεγγιζέτω· μηδαμῶς, ναί, μηδ' ἐπ' ἐλάχιστον νοῦς ἐσκοτισμένος καὶ ἀτάσθαλος ταῦτα μελετᾷτω, ἀλλὰ καρδιά χριστιανικῇ, ἐν τῇ κολυμβήθρῃ τῶν ναμάτων τοῦ Εὐαγγελίου βαπτισθεῖσα καὶ τὸν χιτῶνα τῆς ἀφθαρσίας τὸν φωτεινὸν περιβληθεῖσα, ἐκείνη, ναί, προσερχέσθω καὶ ἀσπασθήτω τὸ πολυτίμον κειμήλιον, τὸ μέσον τῆς τοῦ Θεοῦ δυνάμεως καὶ εὐλογίας.

Πολλοὶ βεβαίως κακίζουσι καὶ ὄνειδίζουσιν ἔστιν ὅτε καὶ ἐξυβρίζουσι πολλὰ τῆς Ἐκκλησίας ἔθιμα, ὡς οὐτοπίας καὶ κοῦφα, καὶ αὐτὰ καθ' ἑαυτὰ οὐδεμίαν ὠφέλειαν προσιδιάζουσιν αὐτοῖς

κεκτημένα. Ἐντεῦθεν καὶ ὁ πόλεμος ὁ ἄχαρις ἐκείνος καὶ ἀνόητος· καθόσον ὁμοιάζει ὁ πόλεμος οὗτος τὴν δικαστικὴν ἐκείνην ἀπόφασιν, ἣτις ἐξεδόθη ἄνευ τῆς παρατηρήσεως τῶν δικογράφων ἀμφοτέρων τῶν μερῶν, τοῦθ' ὅπερ πολλῆς βλάβης παραίτιον γίνονται, οὐχὶ μὲν τόσον δι' αὐτούς, καθόσον δικαιοῦνται νὰ μὴ νοῶσι ταῦτα συνεπεῖχ τῆς στενότητος καὶ τοῦ περιορισμοῦ τοῦ νοῦ αὐτῶν, περὶ πᾶν ἄλλο καταγινομένου ἢ περὶ τὴν ὀρθὴν ἀντίληψιν τῶν περιστοιχούντων αὐτούς ἀντικειμένων, ἕωλα πάντα ἡγουμένου καὶ ἀνοῦσια, ὅσον διὰ τοὺς ἀπλουστεροὺς τοὺς ἐπιεμένους μὲν μαθεῖν τι, ἀλλὰ στρεβλουμένους ὑπὸ τῶν γαγγραίνῃ ἑοικότων ἐκείνων ἀνθρωπαρίων, τῶν ἐξοφυλιζόντων αὐτούς δυστυχῶς καὶ ἐμυκτηριζόντων πᾶν τὸ δέσμιον ἐπιιδέομενον στοιχεῖον τῆς ἔτι ἀστηρίκτου κοινωνίας τῆς κυλινομένης ἐν τῷ σκότει τῆς ἀμαθείας καὶ ἡμιμαθείας. Ἀκούουσι περὶ θαύματος καὶ τρέμουσα καὶ φοβικῶσιν, ὡσεὶ προῦκειτο περὶ τινος ἀκαταλήπτου καὶ ἀκατονομήστου γεγονότος, χωρὶν λαμβάνοντος παρ' ἡμῖν ἢ λαβόντος, καὶ διαρρηγνύουσι τὰ ἱεράτα αὐτῶν, καθάπερ τὸ πάλαι ὁ πονηρὸς καὶ ἀχρεῖος καὶ ἀσυνείδητος καὶ μωρὸς ἐκείνος ἀρχιερεὺς τοῦ Ἰσραηλιτικοῦ ἔθνους, ὁ φαῦλος Καϊάφας (Ματθ. 26. 65).

Ἐπειδὴ δὲ ἐν τῇ πραγματείᾳ ταύτῃ τῇ διὰ τοὺς εὐλογημένους χριστιανούς τῆς Μιᾶς, Ἀγίας, Καθολικῆς καὶ Ἀποστολικῆς Ἐκκλησίας προορισθεῖσα, πραγματεία περὶ τῆς εὐρέσεως τῆς τιμίας εἰκόνας τοῦ Ἀγίου Μεγαλομάρτυρος Γεωργίου τοῦ Κωδωνᾶ ἐν τῇ περικλεεῖ νήσῳ Πριγκίπων, θὰ ἦτο καλὸν καὶ λυσιτελές, ἵνα διαλάβωμεν δι' ὀλίγων καὶ περὶ θαυμάτων, ἀπεφασίσαμεν νὰ γράψωμέν τινα, βέβαιοι ὄντες ἐκ τῶν προτέρων ὅτι μετ' ἐνδιαφέροντος οὐ τοῦ τυχόντος θέλουσιν ἀνγκνωσθῆ.

Καὶ θαῦμα λέγοντες νοοῦμεν τὴν ἐνέργειαν τοῦ Θεοῦ ἐκείνην, δι' ἧς καθ' ὠρισμένας περιπτώσεις ἀναστέλλεται νόμος τις πρόσκαιρος κατώτερος καὶ ἀντικαθίσταται δι' ἄλλου νόμου ἀνωτέρου, εἴτε προσκαιροῦ καὶ αὐτοῦ, εἴτε αἰωνίου, ἐπὶ σκοπῷ φανερώσεως

τῆς ὑπερφυσικῆς τοῦ Θεοῦ ἐνεργείας εἴτε εἰς τὸν κόσμον ἐν γένει, ὅπως ἐλύθη αὐτὸν εἰς τὴν πίστιν, εἴτε εἰς τοὺς ἀγίους καὶ δικαίους, ὅσκις θέλη νὰ εὐεργετήσῃ τούτους.

Οἱ πρόσκαιροι οὔτοι φυσικοὶ νόμοι ἀντικατέστησαν ἄλλους ἀνωτέρους μετὰ τὴν ἁμαρτίαν τοῦ ἀνθρώπου· ὡς λ. χ. ὁ νόμος τῆς τῆς ἀσθενείας ἐστὶν ἀποτέλεσμα τοῦ προπατορικοῦ ἁμαρτήματος, καὶ ἀντικατέστησε τὸν πρόσκαιρον μὲν καὶ τούτον, ἀρχαιότερον δ' αὐτοῦ νόμον τῆς ὑγείας. Ὡσαύτως ὁ νόμος τῆς ζωῆς ἐστὶν ὁ ἀρχικὸς καὶ αἰώνιος, ὁ δὲ τοῦ θανάτου πρόσκαιρος καὶ μεταγενέστερος, ὅστις διὰ τῆς ἁμαρτίας τοῦ Ἀδὰμ εἰσῆλθεν εἰς τὸν κόσμον. Ἐπομένως ὅτε ὁ Σωτὴρ ἡμῶν ἐθεράπευε τοὺς νοσοῦντας καὶ ἀνίστα τοὺς νεκροὺς, δὲν ἔκαμνεν ἄλλο ἢ νὰ ἐπαναφέρῃ εἰς ἐνέργειαν τοὺς ἀνωτέρους καὶ ἀρχικοὺς νόμους εἰς ἐνδείξιν τῆς μελλούσης καταργήσεως τῶν σήμερον ἰσχυόντων, καθόσον ὁ Θεὸς ἐκεῖνος ἠθέλησε, τοὺς δὲ ἄλλους κατέστησεν ἀναγκαίους ἢ κακὰ τοῦ ἀνθρώπου, καὶ ἀντεισήγαγεν ὁ φθόνος τοῦ Διαβόλου, καὶ θέλουσι πάλιν ἐκλείψει, ὅταν ὁ ἔσχατος ἐχθρὸς καταργηθῇ, ὁ θάνατος.

Τὸ θαῦμα λοιπὸν κατὰ τὰ εἰρημένα ἐστὶν ἀπόδειξις θείας παρεμβάσεως εἰς τὰ τοῦ κόσμου, ὡς ἡ ἀστραπή ἐξ οὐρανοῦ ἀπόδειξις ἐστὶ τῆς ὑπάρξεως ἠλεκτρισμοῦ εἰς τὰ νέφη. Ὡς ἄρσις ὁμως τῶν νῦν ἰσχυόντων νόμων τὰ θαύματα γίνονται οὐχὶ ἀπλῶς καὶ ὡς ἐτυχεν, οὔτε διὰ νὰ εὐχαριστήσωσι τὴν περιέργειαν ἡμῶν, ἀλλὰ διὰ λόγους ἀξίους τῆς τοιαύτης ἐξαιρέσεως τοῦ κανόνος, οὓς προείπομεν, εἴτε δηλ. ὅπως ἐλύσωσι τὸν κόσμον εἰς τὴν πίστιν, ὡς ἐγένετο ἐπὶ τοῦ Σωτῆρος καὶ τῶν Ἀποστόλων, εἴτε ὅπως χορηγήσῃ ὁ Θεὸς εἰς τοὺς πιστοὺς, τὰ τέκνα αὐτοῦ, ἅμεσον καὶ ἀποτελεσματικὴν βοήθειαν, ὅσκις ἤθελε κρίνει τοῦτο σκόπιμον. Ἐὰν δὲ τὴν σήμερον δὲν ἀκούωνται τοιαῦτα αὐθεντικῶς μεμαρτυρημένα, ὅπως εἰς μέρη τινὰ, αἴτιον τούτου ἐστὶν ὅτι ἡ πίστις ἠσθένησε, καὶ ἡ πρὸς τὸν Θεὸν ἀγάπη ἐψύγη, καὶ διὰ τοῦτο τὰ σημεῖα, ἅτινα προανήγγελλον τὰ μέλλοντα λαμβάνειν χώραν εἰς τοὺς πιστεύοντας

(Μαρκ. XVI.17) δὲν γίνονται σήμερον, διότι οὐδὲ ὡς κόκκος σιάν-
πεως πίστις ὑπάρχει, ἀξία τοιούτων θαυμάτων εὐεργετικῶν. Καί
τοσαῦτα μὲν περὶ θαυμάτων, μεταβαίνομεν δὲ ἤδη εἰς τὰ περὶ τῆς
εὐρέσεως τῆς τιμίας εἰκόνας, τὸν Θεὸν τὸν δίδοντα δύναμιν τοῖς
ἁσθενέσιν ἐπικαλούμενοι ἄρωγόν καὶ προστάτην.

Πολλοὶ οἱ τὸ εὐφρόσυτον καὶ περικαλλῆς τῶν Πριγκιπονήσων
γινώσκοντες, κίτινες, νησῶν δίκεν, λούονται ἐπὶ τῆς μαρμαρυγῆν
στίλβουσας καὶ κάλλος οὐράνιον ἐκχεούσης Προποντιδῶς· ἐκεῖ
ἐπὶ τῆς τελευταίας, τῆς μυροβολούσης, καὶ αὐτὸ δὴ τὸ ὄνομα
Πρίγκιπος φερούσης, ἐκεῖ, ἐπὶ τοῦ ὑψηλοτέρου ὄρους, ἱερὸν καθίδρυ-
μα ἱδρύται, τὸν σεβασμὸν καὶ τὴν ἀγάπην τοῦ χριστεπωνύμου
πληρώματος ἐπισπῶν· ἐκεῖ, λέγομεν, ἡ τιμία εἰκὼν τοῦ Ἁγίου Με-
γαλομάρτυρος Γεωργίου εὐρεῖται, ἧς ἡ πρώτη ἐμφάνισις ὄντως
ἀνεμνηνεύτος καὶ θεῖα, ὡς εἶπεν, τυγχάνει. Ἐνταῦθα καὶ αὐθις ὁ
ἀνθρώπινος νοῦς ἐκπλήττεται, καθορῶν σαφῶς καὶ ἐναργῶς τὴν
θεῖαν πρόνοιαν τὴν καταπλημμυρούσαν ἀφάτοις δωρήμασι τὰ τέ-
κνα αὐτῆς. Κατακεχωσμένη ὑπὸ τὴν γῆν, ἔνθα τὸ Μονύδριον τουτὶ
σήμερον ἴσταται, ἐπὶ αἰῶνας ἀλώβητος ετηρήθη καὶ σώα ὑπὸ πέ-
τρας τινὸς φυλαττομένη ἡ ἀγία καὶ θαυματοουργὸς αὐτῆ εἰκὼν τοῦ
Μεγαλομάρτυρος Γεωργίου, τῆς ὁποίας τὰ χαριτόδωρα βέλτρα ἀρ-
δεύουσι τὰς ψυχὰς πάντων τῶν ἐν πόνοις καὶ στεναγμοῖς μετ
εὐλαθείας προσερχομένων. Ἐνταῦθα ἡ πίστις καταθαύει τῶν δυσ-
σεβῶν τὰς παγίδας· ἐνταῦθα ἡ ψυχὴ, περιλαμπομένη ταῖς ἀκτίσι,
τῆς χάριτος, εὐλογεῖ καὶ ὑμνεῖ τὴν ἀκτίστον κτίσιν καὶ θεοῖς πα-
ρακελεύσμασι βαίνει εἰς τὸν αἰδίδιον αὐτῆς δρόμον. Ἀλλὰ πῶς, καὶ
πότε κατ' ἀκρίθειαν, καὶ τίνι ἀπεκαλύφθη, καὶ παρὰ τίνος ἱστορήθη
ἡ θεσπεσία αὐτῆ ἀγία εἰκὼν ; Ὅσον τὰ θαύματα καὶ τὰ θεῖα αὐ-
τῆς δωρήματα καθίστανται ἡμέρᾳ τῇ ἡμέρᾳ ὁρατὰ τοῖς ἀνθρώ-
ποις, τοσοῦτον ἡ γῶσις τῶν πρωτίστων ἀβέβαιος τυγχάνει· ἐν
μόνον ἐκ παραδόσεως καὶ ἐξ ἀπλῆς σημειώσεως ὑπάρχει γνωστὸν,
ποῦ καὶ πῶς εὐρέθη ἡ ἀγία αὐτῆ εἰκὼν.

Τριακόσια ἔτη περίπου μετὰ τὴν ἄλωσιν τῆς Κωνσταντινουπόλεως γηραιός τις ποιμὴν καὶ ἐνέρετος ὠδηγήθη ἐξ ἀοράτου φωνῆς ὁμοίας ἐκείνη τῶν κωδῶνων (ἄλλοτριας ἄλλως τῆς τοῦ ποιμνίου αὐτοῦ) εἰς τινὰ πετρώδη μέρη κεκαλυμμένα καὶ ἐστεμμένα ὑπὸ ἀειθαλῶν δένδρων (πευκῶν, τσαμίων). Ἀνασκαφῆς δὲ γενομένης καὶ ἀρθείσης μεγίστης πλακὸς εὑρέθη ἐντὸς τοῦ νῦν ὀρωμένου ἀκατασκευάστου ἀγίχσματος ἢ πάνσεπτος εἰκὼν τοῦ Ἁγίου Μεγαλομάρτυρος Γεωργίου τοῦ Τροπαιοφόρου ἔχουσα περὶ τὸ στῆθος τοῦ ἵππου κώδωνας ἀργυροῦς δι' ἀλύσεως ἀνηρητημένους δώδεκα τὸν ἀριθμὸν, καὶ ἐν μεγάλῃ ἀγωνίᾳ ὁ ποιμὴν ὕψωσεν αὐτὴν εἰς τὴν ἐπιφάνειαν, ἔντρομος δὲ καὶ μετὰ δακρύων κατεφίλει αὐτήν. Τὸ ἄνυδρον ἐκεῖνο μέρος ἐκχύλυψεν εὐθὺς ὕδωρ πλήρες ἀγιασμοῦ καὶ ἰαματικὸν παντοίων ἀσθενειῶν. Ἐπειτα ἔσπευσε μετὰ τρομοῦ καὶ ἀνήγγειλε τὴν εὑρεσιν τῆς εἰκόνης εἰς τοὺς κληρικούς τῆς Νήσου καὶ εἰς τὰ πέριξ, οὗτοι δὲ ἔδραμον πανδημεί φέροντες μεθ' ἑαυτῶν τοὺς πάσχοντας ἐκ παντοίων νόσων, οἵτινες ἠσπάζοντο τὴν ἁγίαν εἰκόνα, ἐπίνοι καὶ ἐλούοντο ἐκ τοῦ ἀγίχσματος καὶ εὐθὺς, ὡ τοῦ θαύματος! ἐθεραπεύοντο. Μετὰ σεβασμοῦ δὲ ποιήσαντες ναῖσκον ἐν δεήσεσι καὶ λιτανίαις πνευματικαῖς ἐπὶ τῇ αὐτῇ κοιτίδι ἔθεσαν ταύτην πανευλαβῶς. Ἐντεῦθεν καὶ ἡ ἐπωνυμία Κωδωνᾶς, διὰ τοὺς ἱεροὺς κώδωνας. Ὑπῆρξε δὲ καὶ ἄλλη τις εὐδοκία. Διότι μετὰ τὴν εὑρεσιν τῆς ἁγίας εἰκόνης πλήθος μέγα Χριστιανῶν ὀρθοδόξων συναθροισζομένων ἐκ τῶν μέσων τοῦ Ἀπριλίου καὶ τὴν ἑορτὴν καὶ τὰ θαύματα ἀναμένον ἐπὶ τῶν ἀσθενούντων ἔτελει κατ' ἔτος ἱεροπρεπεστάτην πανήγυριν· διότι ἐξ ὅλων τῶν Πριγκιπωνήσων, τῆς Κωνσταντινουπόλεως καὶ τῶν πέριξ χωρίων τῆς Βιθυνίας καὶ Θράκης συνέρρον χριστιανοί, οἱ μὲν χάριν σεβασμοῦ, οἱ δὲ χάριν ἀναρρώσεως διὰ τῶν ὀρατῶν θαυμάτων τοῦ Ἁγίου Γεωργίου εἰς πᾶν εἶδος ἀσθενείας, περὶ τῶν ὁποίων ἀκολούθως θέλομεν ἀναφέρει τινὰ μετὰ συντομίας. Ὁ ποιμὴν οὗτος θεωρῶν τὰ θαύματα τῆς ἁγίας εἰκόνης διέμεινε μέχρι τέλους

τοῦ βίου αὐτοῦ εἰς τὸν ναὸν τοῦ Ἁγίου, ὑπηρετῶν αὐτόν. Καρεῖς
 δὲ καὶ τὸ μοναχικὸν σχῆμα περιβληθεὶς μετανομήσθη Ἡσαΐας,
 καὶ ἐνάρητος γενόμενος ἠξιώθη τῆς θείας χάριτος, ὥστε διὰ τοῦ
 τιμίου Σταυροῦ σταυρόνων τοὺς ἀσθενεῖς ἐν ὀνόματι τοῦ Ἁγίου
 Γεωργίου ἐθεράπευεν αὐτούς καὶ κώδωνε ἢ τι ἄλλο διδούς ἐξ-
 πέστελλον ἐν εἰρήνῃ καὶ ἐν εὐλογίᾳ τοῦ Ἁγίου Γεωργίου. Ὁ Ἡ-
 σαΐας οὗτος ὁ ἀνακαλύψας τὴν ἀγίαν εἰκόνα, γνωρίζων τὴν τε-
 κτονικὴν ἠθέλησεν ἵνα κτίσῃ ναὸν εὐρύν, τὸν νῦν ὑπάρχοντα. Καὶ
 ἐπειδὴ ἢ ἐν τούτῳ τῷ μέρει οἰκοδομῆ τοῦ ναοῦ ἦτο ἐμποδισμένη
 ὑπὸ τῆς Τουρκικῆς κυβερνήσεως, πληροφορηθεὶς ὁ τότε λεγόμενος
Γιανιτσάραγας τὰ περὶ τῆς οἰκοδομῆς ταύτης, ἔστειλεν ἀνθρώ-
 πους καὶ συνέλαθε τὸν ῥηθέντα Ἡσαΐαν, τὸν ὅποιον μέ δεδεμέ-
 νας τὰς χεῖρας ἀπήγαγον εἰς τὰς φυλακὰς τοῦ Σουλτάνου, καὶ
 τὸν ὅποιον ἐμέμλια νὰ τιμωρήσῃσι κατὰ τοὺς τότε ἰσχύοντας νό-
 μους. Διὰ θαύματος ὁμως τοῦ Ἁγίου Γεωργίου ἐβίβηθη ὁ Γιανι-
 τσάραγας νὰ φέρῃ αὐτὸν ἔμπροσθεν αὐτοῦ, διὰ νὰ πληροφορηθῇ
 τὴν αἰτίαν. Διὰ θαύματος πάλιν ὁ Ἅγιος Γεώργιος ἠπέλιψε κα-
 κῶς τὸν Γιανιτσάραγαν καὶ ἐζήτησε παρ' αὐτοῦ ὀνομαστὶ τὸν καλό-
 γηρον Ἡσαΐαν, ὅπως ἐξαποστείλῃ αὐτὸν εἰς τὸ μέρος του χωρὶς νὰ
 τὸν ἐνοχλήσῃ εἰς τὸ παραμικρόν. Ταῦτα ἰδὼν ὁ Γιανιτσάραγας εἰς
 τὸν ὕπνον του, ἔντρομος γενόμενος, ἐζήτησε τὸν Ἡσαΐαν ἐκ τῆς
 φυλακῆς καὶ ἐξετάσεώς τινος γενομένης ἀπέστειλεν αὐτὸν εἰς τὸ
 μέρος του διὰ νὰ κάμῃ ὅ,τι δύναται, δοὺς αὐτὸν καὶ ἄδειαν νὰ
 κτίσῃ ἐκκλησίαν καὶ νὰ βάλῃ κώδωνας· τοῦτο δὲ μαρτυρεῖται καὶ
 ἐκ τοῦ κωδωνοστασίου, ὅπερ ὑπάρχει ἕως σήμερον ἔκτοτε, ἐνῶ εἰς
 ἄλλα μέρη τῆς Τουρκίας δὲν ἐσυγχωροῦντο πρὸ τοῦ 1854 νὰ
 ὑπάρχωσι κώδωνες εἰς τὰς ἐκκλησίας διὰ νὰ κτυποῦν, ὅπως εἰς
 τὴν Μονὴν ταύτην ἐσήμαινον· διετέλει δὲ ἔκτοτε ἀνενόχλητος.
 Ἐδῶκε δὲ εἰς αὐτὸν καὶ δῶρον χρηματικόν, ἐνῶ δὲν ἦτο ἔθος
 παρὰ τοῖς Ὀθωμανοῖς (ἐδόθη δὲ ἡ ἄδεια τῆς οἰκοδομῆς τῆς ἐκ-
 κλησίας ἐπὶ τῶν ἡμερῶν τοῦ Σουλτάν Μουράτ τοῦ Δ' κατὰ τὸ

+1625

ἔτος 1035 τουρκιστί). Ἀπῆλθε λοιπὸν εὐθύς ὁ Ἡσαίας εἰς τὸ Μονῦδριόν του καὶ ἐνόσφ' ἔζη, εἰργάζετο πρὸς καλλωπισμὸν αὐτοῦ. Ἀφῆκε δὲ εἰς ἡμᾶς τὰ πλεῖστα ἀρχαιότερα κελλία, ὡς καὶ τὴν ἐκκλησίαν, πάντα ἔργα τῶν χειρῶν αὐτοῦ μετὰ πολλοῦ κόπου ἐξεργασμένα. Τί δὲ πρῶτον, τί δὲ ὕστατον διηγήσεται τις περὶ τῶν θαυμάτων τοῦ Ἁγίου, ἀπὸ τὸν καιρὸν τῆς εὐρέσεως τῆς εἰκό-
 νος μέχρι τοῦ νῦν ; Ἐβλεπέ τις θεραπείας σεληνιαζομένων, ἀπαλ-
 λαγὰς δαιμονιζομένων, ἰάσεις φρενοληπτῶν, λύσεις στειρώσεων,
 ἀναρρώσεις χρονικῶν ἀσθενειῶν, καὶ πᾶν ὅ,τι ἐπεκαλεῖτό τις μετὰ
 πίστεως, προσερχόμενος μετ' εὐλαβείας, ἐλάμβανε διὰ τῆς χάριτος
 τοῦ Ἁγίου Γεωργίου, καὶ πᾶς ὅστις προσήρχετο μετὰ ἀγῶνων ἰα-
 τρεύετο, καθὼς ἀναφέρονταί τινα τοῦτων ἐν τισι σημειώσεσι τοῦ
 κτίτορος Ἡσαίου. Γέρων τις συγγενὴς τοῦ κτίτορος πάσχων πρὸ
 χρόνων 12 ἀπὸ σεληνιασμὸν ἐφέσθη εἰς τὴν εἰκόνα τοῦ Ἁγίου
 ἀλύσει δεδεμένος, μόλις δὲ εἶδεν αὐτὴν καὶ πρόσατο ἐκβάλλον
 ἀγρίας φωνὰς ἐπὶ τρεῖς ὥρας. Τοῦτου δὲ γενομένου, συνέτριψε
 πάσας τὰς ἀλύσεις καὶ μόνη ἡ ἐπὶ τοῦ λαιμοῦ ἐφαίνετο. Εἰς ἀ-
 πελπισίαν δὲ ἐλθόντων πάντων, Θεοῦ εὐδοκίᾳ καὶ φωτίσει, ὁ
 Ἡσαίας λαμβάνει τὴν ἐπὶ τῆς εἰκόνης ἀλυσιν μετὰ τῶν κωδῶ-
 νων, καὶ ποιήσας τὸ σημεῖον τοῦ σταυροῦ, ἔβαλεν αὐτὴν ἐπὶ τοῦ
 ἀσθενοῦς καὶ παρευθὺς διὰ θαύματος τοῦ Ἁγίου μαῦρος καπνὸς
 ἐξῆλθεν ἐκ τοῦ πάσχοντος, καὶ οὕτως ἰάθη τῆς νόσου. Ἄλλος
 ἐκ τοῦ χωρίου Κόντζε ἐπὶ 17 ἔτη γενυμφευμένος ἄνευ τέκνων,
 ἔχων δὲ τὴν προθυμίαν ν' ἀποκτήσῃ τέκνα, ἐν εὐλαβείᾳ
 ἐλθὼν ὁμοῦ μετὰ τῆς γυναικὸς του ἐπικαλεῖται πρῶτον τὸν Ἁ-
 γιον Γεώργιον, ζητήσας ἐνταῦτ' τὴν εὐχὴν τοῦ Ἡσαίου. Ποιή-
 σας δὲ οὗτος δέησιν εἰς τὸν Ἁγιον Γεώργιον, δίδει πρὸς αὐτοὺς
 ἓνα κώδωνα καὶ μετὰ ἓν ἔτος ἦλθον μὲ τέκνον ἄρρεν καὶ ἐδόξαζον
 καὶ ὕμνον τὴν θείαν Πρόνοιαν διὰ τὰ θαυμάσια τοῦ Ἁγ. Γεωργίου.
 Καὶ ἕτερα πολλὰ θαύματα περιέχει αὕτη ἡ σημείωσις τοῦ ἀειμνή-
 στου Ἡσαίου, τὰ ὅποια παραλείπομεν, διότι καὶ σήμερον ποιεῖ

περισσότερα θαύματα ὁ Ἅγιος Γεώργιος εἰς τοὺς μετὰ πίστεως καὶ εὐλαθείας προσερχομένους Χριστιανούς. — Τὰ θαύματα τοῦ Ἁγίου, τὰ ἐμπεριεχόμενα εἰς τὴν σημείωσιν ταύτην τὴν εὐρισκομένην εἰς τὴν Κυριαρχικὴν Μονὴν τῆς Λαύρας τῶν Καλαβρύτων, εἰσὶν ἀπερίγραπτα διὰ τὸ πλῆθος αὐτῶν. Τίς δὲ ὁ ἱστορήσας τὴν ἁγίαν εἰκόνα ταύτην; Οὐδεμία ὑπάρχει μαρτυρία περὶ τούτου· ἀλλ' ὁμῶς ἡ ἁγία αὕτη εἰκὼν εἶναι ὁ αὐτόφωτος μάρτυς τοῦ ποιήσαντος. Ἡ τῶν γεροντοτέρων δὲ τῆς Νήσου παλαιὰ παράδοσις, καθὼς καὶ τῶν κατοίκων καὶ συγγενῶν τοῦ κτίτορος, ἀναβιδύουσι τὸ ἔργον ἐπὶ τῶν Βυζαντινῶν αὐτοκρατόρων, εἰς τὴν βασιλισσαν Εἰρήνην, ἡ ὁποία εἶχεν εἰς τὸ μέρος τὸ καλούμενον ταυῦν *Καμάραι* μοναστήριον γυναικείον ἐκτισμένον, καὶ ἐπὶ τῆς εἰκονομαχίας Λέοντος τοῦ Ἰσαύρου. — Ἡ εἰκὼν ἐκρύφθη εἰς τὸ μέρος τοῦτο παρὰ χειρῶν εὐσεβῶν, εἰς ὃ καὶ ἐβρέθη παρὰ τοῦ ῥηθέντος Ἡσαίου τοῦ μοναχοῦ, καθὼς καὶ εἰς τὴν σημείωσιν του ἀναφέρει περὶ τούτου, ὡς καὶ περὶ τοῦ ἔτους, ὅπερ ἡ ἁγία αὕτη εἰκὼν ἔφερε, κατὰ τὴν χρονολογίαν τοῦ ποιήσαντος. Ἐγένετο δὲ αὕτη κατὰ τὸ 305, καὶ ἐκ τούτου εἰκάζομεν ὅτι τῶντι μετεκομίσθη ἐκ τοῦ ῥηθέντος γυναικείου Μοναστηρίου, τοῦ ὁποίου σώζονται μέχρι τῆς σήμερον πολλὰ ἀρχαία εἰρήπια, τὰ ὅποια μάλιστα ὑπάρχουν εἰς τὴν κατοχὴν τοῦ Ἁγίου Γεωργίου, παρακεχωρημένα ἀπ' ἀρχῆς παρὰ τῆς Ὀθωμανικῆς ἐξουσίας εἰς τὴν Μονὴν ταύτην, καὶ ὑπάρχουσι μέχρι σήμερον ἀναπόσπαστα κτήματα τοῦ ἱεροῦ τούτου Μοναστηρίου. Λέγουσιν τινες ὅτι ἦτο καὶ ἄλλος ναὸς καὶ ἑτέρα ἁγία εἰκὼν, τῶν Βλαχερνῶν ἐπωνυμουμένη, ἡ ὁποία εὐρίσκεται νῦν ἐντὸς τῆς Μονῆς τοῦ Ἁγίου Γεωργίου. Τί δὲ ἄρχαε ἐσήμαινον οἱ κώδωνες, οἱ ὅποιοι εὐρέθησαν ἐπὶ τῆς ἁγίας εἰκόνας τοῦ Ἁγίου Γεωργίου; περὶ τούτου οὐδεμίαν ἄλλην ἀπόδειξιν τῆς εὐρέσεως ἔχομεν, ἢ ὅτι δηλαδὴ ὁ ῥηθεὶς Ἡσαίας δι' ὀδηγίας κωδωνοφωνίας ἀνεκάλυψε τὴν ἁγίαν εἰκόνα ταύτην ἐπὶ τόσους αἰῶνας κεκαλυμμένην ὑπὸ τὴν γῆν ἐπὶ τῆς στερεᾶς πέτρας. *Θαυμαστή ἡ χάρις τοῦ*

Θεοῦ! διότι ἐπὶ 625 ἔτη διετηρήθη ἡ ἁγία αὕτη εἰκὼν εἰς τὴν ὕγρασιαν τῆς γῆς ὅλως διόλου ἀβλαβῆς, χωρὶς νὰ ὑποστῇ τὸ ξύλον ἐκ τῆς ὕγρασίας τῆς πέτρας. Μέγας εἶ, Κύριε, καὶ θαυμαστὰ τὰ ἔργα σου! Οἱ δὲ κώδωνες τῇ δυνάμει καὶ ἐνεργείᾳ τοῦ Ἁγίου Μεγαλομάρτυρος Γεωργίου ἐποίησαν καὶ ποιῶσιν ἀδιακόπως μέχρι σήμερον εἰς τοὺς μετ' εὐλαβείας καὶ πίστεως προσερχομένους χριστιανούς πολλὰ καὶ καλὰ ἰζμάτα. Ἄλλὰ τίς διηγῆσεται τὰ θαυμάσιά σου, Ἁγιε Μεγαλομάρτυς Γεώργιε; τίς τὸ ἔλεος σου εἰς τοὺς προσφεύγοντας πρὸς σὲ μετὰ πίστεως; Ἀπερίγραπτά εἰσι τὰ σὰ θαυμάσια τὰ γινόμενα τοῖς ἀσθενέσιν!

Τέλος καὶ τῷ Θεῷ δόξα.

ΑΚΑΔΗΜΙΑ

ΑΘΗΝΩΝ

ΑΚΑΔΗΜΙΑ

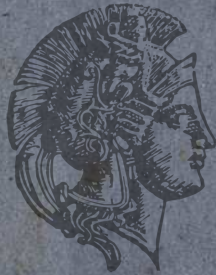
ΑΘΗΝΩΝ

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

007000023333

ΑΚΑΔΗΜΙΑ

ΑΘΗΝΩΝ